

A BIZOTTSÁG 1888/2006/EK RENDELETE**(2006. december 19.)****egyes Thaiföldről származó, elkészített vagy tartósított morzsolt csemegekukorica-termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 7. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS**1. Eljárás kezdeményezése**

- (1) 2006. február 13-án az Association Européenne des Transformateurs de Maïs Doux (AETMD) (a továbbiakban: a panaszos) az egyes Thaiföldről származó, elkészített vagy tartósított morzsolt csemegekukorica-termékek behozataláról szóló panaszt nyújtott be azon gyártók nevében, akik az elkészített vagy tartósított csemegekukorica összesített közösségi termelésének jelentős hányadát, jelen esetben hozzávetőlegesen 70 %-át teszik ki.
- (2) Az említett panaszban szerepelt a szóban forgó termék dömpingelésére vonatkozó bizonyíték, valamint az abból fakadó anyagi kár, amelyet elegendő bizonyítéknak ítélték az eljárás megindításához.
- (3) Az eljárást 2006. március 28-án, az eljárás megindításáról szóló értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾ való közzétételével indították meg.

2. Az eljárásban érintett felek

- (4) A Bizottság hivatalosan értesítette az exportáló gyártókat, az importőröket, az ismert érintett felhasználókat és társulásaikat, a fogyasztói szövetségeket, az exportáló ország és a közösségi gyártók képviselőit a dömpingellenes eljárás megindításáról. Az érdekelt feleknek lehetőséget biztosítottak arra, hogy az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben megadott határidőn belül írásban ismerlessék álláspontjukat, és meghallgatást kérjenek.
- (5) Figyelembe véve az ebben a vizsgálatban részt vevő exportáló gyártók, közösségi gyártók és importőrök magas számát, az alaprendelet 17. cikke értelmében az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben mintavételt irányoztak elő.
- (6) Annak érdekében, hogy a Bizottság eldönthesse, hogy szükséges-e a mintavétel, és amennyiben igen, elvégezhesse azt, az exportáló gyártók, a közösségi gyártók és az importőrök, vagy az ő nevükben eljáró képviselők kötelesek voltak jelentkezni a Bizottságnál, valamint az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben meghatározottak szerint annak kihirdetésétől számított 15 napon belül kötelesek voltak az érintett termékkel kapcsolatos tevékenységeikre vonatkozó alapvető információkat megadni.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2117/2005/EK rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 17. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL C 75., 2006.3.28., 6. o.

- (7) A benyújtott információk megvizsgálását követően, és mivel a közösségi gyártóktól és az importőröktől viszonylag kevés válasz érkezett arra vonatkozóan, hogy vállalkoznának a további együttműködésre, az a döntés született, hogy mintavételre kizárólag az exportőrök vonatkozásában van szükség. A Bizottság négy exportáló gyártóból álló mintát választott ki.
- (8) A Bizottság törekvése szerint igazolta a dömping, az abból eredő kár, valamint a közösségi érdek ideiglenes megállapításához szükségesnek tartott valamennyi információt. Ebből a célból a Bizottság kérdőívet küldött a mintában való részvételre kiválasztott exportáló gyártóknak. Mivel a mintavétel végül szükségtelen volt, a közösségi gyártók és importőrök tekintetében a Bizottság minden olyan vállalatnak küldött kérdőívet, amely az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben megállapított határidőn belül jelentkezett. A Bizottság emellett kérdőívet küldött a panaszban szereplő valamennyi közösségi kiskereskedőnek és fogyasztói szövetségnek.
- (9) Öt thaiföldi exportáló gyártótól, hat közösségi gyártótól, egy független közösségi importőrtől és egy közösségi kiskereskedőtől érkezett válasz. A thai hatóságok is ismertették nézeteiket.
- (10) Az alábbi vállalatok telephelyein került sor ellenőrző látogatásokra:

a) *Közösségi gyártók:*

- Bonduelle Conserve International SAS, Renescure, Franciaország,
- Bonduelle Nagykovács Kft., Nagykovács, Magyarország,
- Compagnie Générale de Conserve SICA SA, Theix, Franciaország,
- Conserve Italia SCA, San Lazzaro di Savena, Olaszország;

b) *Thaiföldi exportáló gyártók:*

- Malee Sampran Public Co., Ltd., Pathumthani,
- Karn Corn Co., Ltd., Bangkok,
- River Kwai International Food Industry Co. Ltd., Bangkok,
- Sun Sweet Co., Ltd., Chiangmai.

- (11) Minden olyan érdekelt fél számára lehetővé tették a meghallgatást, aki azt kérelmezte, illetve ismertette azokat a különleges okokat, amelyek alapján meghallgatását szükségesnek tekintette.

3. A vizsgálati időszak

- (12) A dömping és a károkozás vizsgálata a 2005. január 1. és 2005. december 31. közötti időszakra vonatkozott (a továbbiakban: vizsgálati időszak vagy VI). A kárértékelés szempontjából lényeges tendenciákra tekintettel a Bizottság a 2002. január 1-jétől 2005. december 31-ig tartó időszak („a figyelembe vett időszak”) adatait elemezte.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK**1. Érintett termék**

- (13) Az érintett termék (a továbbiakban: az érintett termék) az ecettel vagy ecetsavval elkészített vagy tartósított, nem fagyasztott, és rendszerint az ex 2001 90 30 KN-kód alá sorolt morzsolt csemegekukorica (*Zea mays* var. *saccharata*), valamint a Thaiföldről származó, ecet vagy ecetsav nélkül elkészített vagy tartósított, nem fagyasztott, morzsolt, rendszerint az ex 2005 80 00 KN-kód alá sorolt csemegekukorica (*Zea mays* var. *saccharata*) a 2006-os vámtarifaszám alá tartozó termékek kivételével.
- (14) A vizsgálat bebizonyította, hogy a tartósításban mutatkozó különbségek ellenére az érintett termék különböző típusai ugyanolyan alapvető biológiai és kémiai jellemzőkkel rendelkeznek, és alapvetően ugyanarra a célra használatosak.

2. Hasonló termék

- (15) A közösségi piacon a közösségi gazdasági ágazat által előállított és értékesített csemegekukoricáról és a Thaiföldön előállított és értékesített csemegekukoricáról megállapítást nyert, hogy alapvetően ugyanazokkal a fizikai és kémiai tulajdonságokkal rendelkeznek, mint a Thaiföldön előállított és közösségi exportra értékesített csemegekukorica alapvető felhasználási területei. Ezért e termékek az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében ideiglenesen hasonlóknak tekintendők.

C. A DÖMPING**1. Mintavétel**

- (16) A fenti (5) preambulumbekkezdés megállapításai szerint a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben a thaiföldi exportőr gyártók vonatkozásában mintavételt irányoztak elő. A határidő leteltéig összesen 20 vállalat válaszolt a mintavételi kérdőívekre, és küldte meg a kívánt információkat. Ugyanakkor a fenti vállalatok egyike – mivel a belföldi kereskedelemben érintett, nem pedig exportáló gyártó – az érintett termék gyártásában és exportálásában sem érintett, ezért a minta összeállításakor nem vehető figyelembe. Emellett három vállalat a vizsgálati időszakban nem exportálta az érintett terméket a Közösségbe. Összesen 16 vállalatot tekintettek együttműködő félnek.
- (17) Az exportőrök mintáját az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban választották ki, a Thaiföldről a Közösségbe irányuló azon legnagyobb reprezentatív exportmennyiség alapján, amely a rendelkezésre álló idő alatt ésszerűen megvizsgálható volt.
- (18) Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság konzultált a thai hatóságokkal és az exportőrökkel azon szándékáról, mely szerint az érintett termék Közösségbe irányuló thai exportjának 52 %-át képviselő négy vállalatból álló mintát kíván összeállítani. A thai hatóságok és néhány exportőr kifogást emelt a kiválasztott minta ellen, és abba több vállalat bevonását kérte. A Bizottság megítélése szerint azonban annak érdekében, hogy a vizsgálat határidőinek keretén belül a mintavétel a lehető legmagasabb fokú reprezentativitást mutassa, a következő okok miatt csak e négy vállalat bevonását látta indokoltnak a mintavételbe: i. a vizsgálat ezáltal nagyobb exportmennyiségre terjedhet ki; és ii. a rendelkezésre álló idő alatt e négy vállalat kivizsgálható.

2. Egyedi vizsgálat

- (19) A mintában nem szereplő vállalatok egyedi dömpingkülönbözet megállapítására irányuló kérelmet nyújtottak be. Ugyanakkor a kérelmek és a mintában szereplő vállalatok nagy számára való tekintettel úgy ítélték meg, hogy ezen egyedi vizsgálat az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése értelmében túlzottan megterhelő lenne, és hátráltatná a vizsgálat kellő időben történő befejezését. Az egyedi különbségek megállapítására irányuló kérelmeket ezért elutasítják.

- (20) A mintában nem szereplő, és egyedi különbözet megállapítását kérelmező egyik vállalat nem értett egyet az egyedi vizsgálat megítélésének elutasítására vonatkozó döntéssel. Az érvelés szerint a mintában szereplő vállalatok nem voltak reprezentatívok, mivel kis vállalatok nem kerültek a mintába, és a minta nem tükrözte a thaiföldi vállalatok földrajzi megoszlását. E vállalat ráadásul még a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül visszaküldte a hiánytalanul kitöltött kérdőívet. A fenti (18) preambulumbekkezdésben meghatározottak szerint a mintát az exportmennyiség alapján reprezentatívnak tekintették. Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy e vizsgálat során a minta kiválasztásakor egyik alapvető kritériumként inkább a mennyiséget (azaz az exportáló gyártók Közösségbe irányuló exportmennyiségét), semmint az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésében szereplő alternatív kitételt vették figyelembe (ami szerint olyan mintát kell használni, amely a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikai értelemben érvényes). Ezen túlmenően, amint az a (18) preambulumbekkezdésben is szerepel, több vállalatot nem lehetett volna megvizsgálni, mivel ez indokolatlanul megterhelővé tette volna a vizsgálatot, és hátráltatta volna a vizsgálat kellő időben történő befejezését. E körülmények figyelembevételével a vállalat egyedi vizsgálatra vonatkozó kérelmét elutasították.

3. A rendes érték

- (21) A rendes érték meghatározását illetően a Bizottság először minden exportáló gyártó esetében megállapította, hogy a hasonló termékek e vállalatok általi teljes belföldi értékesítése összehasonlítva e vállalatoknak a Közösségbe irányuló teljes exportértékesítésével reprezentatív volt-e. Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének első mondatával összhangban a hasonló termék hazai értékesítését a mintában szereplő vállalatok közül csak egy vállalat esetében találták reprezentatívnak, mivel e vállalat hazai eladása meghaladta a Közösségbe irányuló összes exportértékesítésének 5 %-át.
- (22) A Bizottság ezt követően az említett vállalat vonatkozásában meghatározta a hasonló termék belföldön értékesített azon típusait, amelyek azonosak vagy közvetlenül összehasonlíthatók voltak a Közösségbe irányuló export céljából értékesített típusokkal. Minden ilyen típus esetében megállapították, hogy a hazai értékesítések eléggé reprezentatívok voltak-e az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése céljából. Egy meghatározott típus esetében a hazai értékesítések eléggé reprezentatívok voltak tekinthetők, ha e típus esetében az összes hazai értékesítés mennyisége a VI során a Közösségbe kivitt összehasonlítható típus összes értékesítési mennyiségének 5 %-a vagy annál több volt.
- (23) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy az érintett termék egyes típusainak hazai piacon reprezentatív mennyiségben történő értékesítése az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében a rendes kereskedelmi forgalomban megvalósuló értékesítésnek tekinthető-e. Ez úgy történt, hogy a belföldi piacon értékesített minden egyes exportált terméktípus esetében meghatározták a független fogyasztók számára történt nyereséges belföldi értékesítések arányát.
- (24) Azon terméktípusoknál, amelyek esetében a belföldi piacon eladott mennyiség több mint 80 %-át a kiszámított gyártási költséggel egyenlő vagy azt meghaladó nettó áron értékesítették, és amelyek súlyozott átlagos eladási ára elérte vagy meghaladta a gyártási költséget, a terméktípusonkénti rendes értéket a szóban forgó terméktípus hazai eladási árának súlyozott átlagaként állapították meg, függetlenül attól, hogy ezek az eladások nyereségesek voltak-e vagy sem.
- (25) Azoknál a terméktípusoknál, amelyek esetében a belföldi piacon eladott mennyiség legalább 10 %-a, de legfeljebb 80 %-a nem a gyártási költség alatt volt, a rendes értéket terméktípusonként a kérdéses típusnak csak azon belföldi értékesítési árai súlyozott átlagaként számították ki, amelyek elérték vagy meghaladták a szóban forgó terméktípus gyártási költségét.
- (26) Azon terméktípusoknál, amelyek esetében a hazai piacon eladott mennyiség kevesebb mint 10 %-a nem a gyártási költség alatt volt, úgy tekintették, hogy az érintett terméktípus eladására nem a rendes kereskedelmi forgalomban került sor.

- (27) Azon terméktípusoknál, amelyek értékesítésére a rendes kereskedelmi forgalmon kívül vagy a belföldi piacon nem reprezentatív mennyiségben került sor, a rendes értéket számtanilag kellett képezni. E vállalat esetében a rendes értéket a Közösségbe irányuló eladási mennyiség hozzávetőlegesen 80 %-ának figyelembevételével állapították meg.
- (28) A (27) preambulumbekzdésben szereplő terméktípusok esetében a rendes értéket – az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének értelmében – úgy számították ki, hogy a Közösségbe exportált minden egyes terméktípus előállításához hozzáadták az értékesítési, általános és igazgatási (SGA-) költségek, valamint a nyereség ésszerű összegét. Az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének címsora alapján az eladási, általános és adminisztratív költségek összegét a felmerült SGA-költségek és a rendes kereskedelmi forgalomban a vállalatnak a hasonló termék hazai piacon való eladásából termelt nyeresége alapján állapították meg.
- (29) A mintában szereplő másik három exportáló gyártó esetében a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének értelmében kellett kiszámítani, mivel közülük egyik vállalat sem rendelkezett reprezentatív hazai értékesítéssel. Ezen exportáló gyártók vonatkozásában a rendes értéket úgy számították ki, hogy a Közösségbe exportált egyes terméktípusok előállításához – amely az alábbi (32) preambulumbekzdésben található magyarázat értelmében adott esetben korrigálható – hozzáadták az értékesítési, általános és igazgatási (SGA-) költségek, valamint a nyereség ésszerű összegét. Az SGA-költségeket és a nyereséget az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének a) pontja értelmében nem lehetett kiszámítani, mivel csak egyetlen vállalat rendelkezett reprezentatív hazai értékesítéssel.
- (30) Két vállalat esetében az SGA-költségeket és a nyereséget a 2. cikk (6) bekezdésének b) pontja alapján számították ki, mivel ezek az exportőrök ugyanezen általános termékkategória (azaz egyéb konzerv-árak, köztük a konzerv gyümölcsárak és a konzerv bóbikukorica) vonatkozásában a rendes kereskedelmi forgalomban reprezentatív eladást tudtak felmutatni.
- (31) A többi vállalat vonatkozásában az SGA-költségeket és a nyereséget az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja alapján állapították meg, azaz az ugyanezen általános termékkategória eladása során az említett terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban történő hazai eladásával foglalkozó két vállalat esetében felmerült SGA-költségek és a termelt nyereség súlyozott átlaga alapján.
- (32) Adott esetben a bejelentett gyártási költségeket és SGA-költségeket a rendes kereskedelmi forgalom vizsgálatában és a rendes értékek képzésekor való felhasználásuk előtt korrigálták.

4. Az exportár

- (33) Az érintett exportáló gyártók valamennyi értékesítésüket közvetlenül a független közösségi fogyasztók irányába valósították meg. Ezen értékesítések esetében az exportárát az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban e független közösségi fogyasztók által ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árak alapján határozták meg.
- (34) Az egyik exportőr a Közösségben értékesített érintett termék jelentős részét felvásárolta. Azt állították, hogy e felvásárlások nem tekinthetők a vállalat által meghonosított bér munka-rendszer részének. Ugyanakkor a felvásárolt késztermékeket ténylegesen és egészében az érintett termék egyéb, független gyártói állították elő. Ennek megfelelően a vállalatot megillető dömpingkülönbözlet megállapításakor kizárólag a vállalat saját maga által előállított termékeinek a Közösségbe irányuló eladásait vették figyelembe.

5. Összehasonlítás

- (35) A rendes érték és az exportár közötti összehasonlítást gyártelepi paritáson végezték el. A tisztességes összehasonlítás biztosítása érdekében az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban figyelembe vették az árak összehasonlíthatóságát érintő tényezők különbségeit. Szükséges és indokolt esetben jóváírták a szállítási költségek, a tengeri szállítási és biztosítási költségek, a kezelési költségek, a rakodási és járulékos költségek, a jutalékok, a hitelköltségek és az árfolyamátváltással kapcsolatos bankköltségek eltéréseit, szükség szerint megfelelően korrigálva.

- (36) A fenti (30) preambulumbekzdésben említett két exportáló gyártó az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontja i. és ii. alpontjának, vagy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése k) pontjának értelmében a kereskedelem szintjében jelentkező különbségek kiigazítását kérelmezte. Ezek az exportáló gyártók azt állították, hogy a saját márkanéven futó termék árai nem egyeznek a kiskereskedelmi márkajelzésű termékek áraival. Tekintettel arra, hogy míg a Közösségbe kizárólag a kiskereskedelmi márkajelzésű termékeket exportáltak, addig az általános termékkategóriák hazai értékesítése során egyaránt értékesítettek saját és kiskereskedelmi márkajelzésű termékeket, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének d) pontja értelmében kiigazításra került sor. A kiigazítás szintjét a közösségi gazdasági iparág saját márkajelzésű termékek illetve az egyéb termékek után szerzett haszonkulcsa közötti viszony alapján becsülték meg.

6. Dömpingkülönbözet

- (37) A mintában részt vevő exportáló gyártók egyéni dömpingkülönbözetének meghatározása – az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban – a rendes érték súlyozott átlagának és az exportár súlyozott átlagának az összehasonlítása alapján történt.
- (38) Ennek alapján a vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözetek a következők:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Karn Corn	4,3 %
Malee Sampran	17,5 %
River Kwai	15,0 %
Sun Sweet	11,2 %

- (39) A mintának ki nem választott együttműködő vállalatoknál a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően a mintának kiválasztott vállalatok dömpingkülönbözetének súlyozott átlaga alapján határozták meg. E dömpingkülönbözet súlyozott átlaga a vámfizetés előtti CIF közösségi határparitásos ár százalékában kifejezve 13,2 %.
- (40) Az együttműködésből kimaradó exportáló gyártók esetében a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban rendelkezésre álló tények alapján számították ki. Ebből a célból először meghatározták az együttműködés szintjét. A Thaiföldről származó behozatalra vonatkozó Eurostat-adatok és a mintavételi válaszok összehasonlításából kiderült, hogy az együttműködés foka magas (több mint 92 %) volt. Ezért, és mivel semmi sem utalt arra, hogy a nem együttműködő vállalatok alacsonyabb szinten dömpingeltek volna, a vizsgálatban való együttműködést elutasító többi vállalat vonatkozásában helyénvalónak ítélték, hogy a dömpingkülönbözetet a mintában részt vevő vállalatok esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözet szintjén szabják meg. Ez az álláspont összhangban van a közösségi intézmények állandó gyakorlatával, továbbá alkalmazását szükségesnek tekintették az együttműködésre való ösztönzés érdekében. Következésképpen a maradvány-dömpingkülönbözet mértékét 17,5 %-ban határozták meg.

D. A KÁR

1. Közösségi előállítás és közösségi gazdasági ágazat

- (41) A Közösség területén a hasonló terméket 18 gyártó állítja elő. E 18 közösségi gyártó termelése ezért az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében közösségi gyártásnak minősülhet.

- (42) A vizsgálat megkezdéséről szóló értesítésben meghatározott határidőn belül e 18 gyártó közül összesen hat – valamennyien a panaszos szövetség tagjai – nyilatkozott pozitívan az eljárás során tanúsított együttműködéssel kapcsolatban, és tanúsítottak megfelelő együttműködést a vizsgálat ideje alatt. E hat gyártó a hasonló termék teljes közösségi gyártásának jelentős hányadát, jelen esetben megközelítőleg 70 %-át képviseli. Ezért az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése és 5. cikkének (4) bekezdése értelmében e hat együttműködő gyártó alkotja a közösségi gazdasági ágazatot, és a továbbiakban „közösségi gazdasági ágazatként” történik rájuk hivatkozás. A fennmaradó 12 közösségi gyártóra a továbbiakban „egyéb közösségi gyártó”-ként történik hivatkozás. E 12 egyéb közösségi gyártó egyikének sem volt ellenvetése a panasszal kapcsolatban.

2. Közösségi fogyasztás

- (43) A közösségi fogyasztást a közösségi gazdasági ágazat által gyártott és a közösségi piacra szánt termékek eladási mennyiségei, az Eurostattól származó és a közösségi piacra szánt importmennyiségekre vonatkozó adatok, valamint az egyéb közösségi gyártók vonatkozásában a mintavételt szolgáló mini-kérdőívekből, illetve a panaszból származó információk alapján állapították meg.
- (44) A vizsgálati időszakban az érintett és a hasonló termék közösségi piaca hozzávetőlegesen megközelítette a 2002-es szintet, azaz a kb. 330 000 tonnát. A figyelembe vett időszak alatt a fogyasztás viszonylag stabil maradt, kivéve a 2004-es évet, amikor az 5 %-kal meghaladta a 2002-es és a 2003-as szintet.

	2002	2003	2004	VI
EK-fogyasztás összesen (tonna)	330 842	331 945	347 752	330 331
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	100	105	100

Forrás: vizsgálat, Eurostat, panasz

3. Az érintett országból érkező behozatal

a) Mennyiség

- (45) Az érintett terméknek az érintett országból a Közösségbe irányuló összes behozott mennyisége 87 %-kal nőtt, azaz a 2002-es kb. 22 000 tonnáról a vizsgálati időszakban kb. 42 000 tonnára. Ez a mennyiség 2003-ban 58 %-kal, majd 2004-ben további 40 százalékponttal emelkedett, majd a vizsgálati időszakban 11 százalékponttal csökkent.

	2002	2003	2004	VI
A Thaiföldről származó behozatali volumen (tonna)	22 465	35 483	44 435	41 973
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	158	198	187
A Thaiföldről származó behozatok piaci részesedése	6,8 %	10,7 %	12,8 %	12,7 %
A Thaiföldről származó importárak (EUR/tonna)	797	720	690	691
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	90	87	87

Forrás: Eurostat

b) Piaci részesedés

- (46) Az érintett ország exportőrjeinek piaci részesedése közel 6 százalékponttal – azaz a 2002-es 6,8 %-ról a vizsgálati időszakra 12,7 %-ra – emelkedett a figyelembe vett időszak alatt. Részletesebben: a thai exportőrök 2003-ban közel 4 százalékponttal, 2004-ben pedig további 2 százalékponttal növelték piaci részesedésüket, ami a vizsgálati időszakban gyakorlatilag ezen a szinten stabilizálódott.

c) Árak

i. Az árak alakulása

- (47) 2002 és a vizsgálati időszak között az érintett országból származó érintett termék behozatalának átlagára 13 %-kal csökkent. Az árak 2003-ban 10 %-kal, 2004-ben pedig további 3 %-kal csökkentek, majd a vizsgálati időszakban ezen a szinten (azaz kb. 690 EUR/tonna) álltak be.

ii. Alákínálás

- (48) Az exportáló gyártók által és a közösségi gazdasági iparág által a Közösségben alkalmazott eladási árak között összehasonlították a hasonló terméktípusok árait. E célból a közösségi gazdasági ágazat gyártelepi paritáson számolt, árengedményektől és adóktól megtisztított árait hasonlították össze az érintett ország exportáló termelőinek a CIF közösségi határ paritáson számolt, a kirakodási és vámkezelési költségekkel kiigazított áraival. Az összehasonlításból kiderült, hogy a vizsgálati időszak alatt az érintett országból származó és a Közösségben eladott érintett termék – az érintett exportáló gyártótól függően – 2–10 %-kal kínált alá a közösségi gazdasági ágazat árainak, kivéve azt a mintában szereplő két exportáló gyártót, akiknél nem állapítottak meg alákínálást. Típusonként vizsgálva azonban megállapítást nyert, hogy az érintett exportáló gyártók által kínált árak néhány esetben jelentősen alacsonyabbak voltak, mint a fenti átlag alákínálási különbözet.

4. A közösségi iparág helyzete

- (49) Az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében a Bizottság minden olyan vonatkozó gazdasági tényezőt és mutatót megvizsgált, amely befolyásolta a közösségi gazdasági ágazat helyzetét.
- (50) E piacra többek között két értékesítési csatorna – azaz a gyártó saját márkanéven, illetve kiskereskedelmi márkanéven történő értékesítés – jelenléte jellemző. Az első csatornán megvalósult értékesítések nyomán nemcsak az elsősorban marketing és reklámozási célra szánt eladási költségek többnyire emelkednek, hanem az eladási árak is.
- (51) A vizsgálat kimutatta, hogy az együttműködő thai exportőröktől származó valamennyi behozatal kiskereskedelmi márkanév alatti értékesítésbe került. Helyénvalónak ítélték tehát azt, hogy meg kell különböztetni a közösségi gazdasági ágazat saját márkanéven és adott esetben kiskereskedelmi márkanéven történő eladásai között, mivel a dömpingelt behozatal miatt kialakult versenyben elsősorban a közösségi gazdasági ágazatnak a kiskereskedelmi márkanéven értékesített hasonló termékei vesznek részt. E megkülönböztetést elsősorban az eladási mennyiségek, az eladási árak és a nyereségesség megállapítása érdekében végezték el. Ugyanakkor a teljesség érdekében az összes – azaz a saját és a kiskereskedelmi márkanév alatti – eladásokat is feltüntetnek és kommentálják. A vizsgálati időszak alatt a közösségi gazdasági ágazat összes (saját és kiskereskedelmi márkanév alatti) eladásának kb. 63 %-át a közösségi gazdasági ágazat kiskereskedelmi márkanéven történő eladásai tették ki.

a) Gyártás

- (52) A 2002-es kb. 257 000 tonnás szintről a közösségi gazdasági ágazat gyártása a figyelembe vett időszakban szinte állandó ütemben csökkent. A vizsgálati időszakban ez 16 %-kal volt kevesebb, mint 2002-ben. Közelebbről: a gyártás 2003-ban 6 %-kal csökkent, majd 2004-ben enyhé, 3 százalékpontos növekedést mutatott, végül a vizsgálati időszakban meredeken, 13 százalékponttal zuhant.

	2002	2003	2004	VI
Gyártás (tonna)	257 281	242 341	249 350	216 129
Index (2002 = 100)	100	94	97	84

Forrás: vizsgálat

b) Kapacitás és a kapacitáskihasználási mutatók

- (53) A gyártási kapacitás 2002-ben megközelítette a 276 000 tonnát, míg a vizsgálati időszakban megközelítőleg 293 000 tonna volt. Részletesebben: a gyártási kapacitás először 2003-ban 9 %-kal nőtt, majd 2004-ben 3 százalékponttal csökkent. A vizsgálati időszakban a gyártási kapacitás nem mozdult erről a szintről. 2002 és a vizsgálati időszak között viszont 6 %-kal emelkedett. A 2003-as növekedés elsősorban egy konkrét gyártó kapacitásnövekedésével magyarázható, aki kapacitását az EU-n kívüli piacok kiszolgálására fordította. Ezt a növekedést 2004-ben valamelyest ellensúlyozták az egyéb közösségi gyártók által végrehajtott bezárások.

	2002	2003	2004	VI
Gyártási kapacitás (tonna)	276 360	300 869	293 424	293 424
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	109	106	106
Kapacitáskihasználás	93 %	81 %	85 %	74 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	87	91	79

Forrás: vizsgálat

- (54) A kapacitáskihasználás 2002-ben 93 %-os volt. Ez 2003-ban 81 %-ra csökkent, majd 2004-ben ismét 85 %-ra nőtt, hogy végül a vizsgálati időszakban jelentősen visszaessen (74 %). Ez a gyártás és az eladási mennyiségek az (52), (56) és az (57) preambulumbekzdésben ismertetett csökkenését tükrözi.

c) Készletek

- (55) A közösségi gazdasági ágazat zárókészleteinek szintje 2003-ban először 2 %-kal, majd 2004-ben további 10 százalékponttal emelkedett, majd a vizsgálati időszakban 14 százalékponttal csökkent. A vizsgálati időszak alatt a közösségi gazdasági iparág készleteinek szintje hozzávetőlegesen 170 000 tonnán állandósult. Mindent egybevéve a vizsgálati időszakban a készlet szint alig maradt el a 2002-es szinttől. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy a készlet szint nem jelzi megfelelően az e konkrét iparágat ért kárt, mivel az megrendelésre teljesít. Az egyes évek végén jellemző magas készlet szint (az éves gyártási mennyiség körülbelül 75 %-a) összefüggésben áll azzal a ténnyel, hogy az aratás és a tartósítás jellemzően minden év októberében ér véget. Ezért tehát olyan termékek vannak készleten, amelyeket a novembertől júliusig tartó időszakban szállítanak ki.

	2002	2003	2004	VI
Zárókészlet (tonna)	173 653	177 124	194 576	169 693
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	102	112	98

Forrás: vizsgálat

d) Eladási mennyiség

- (56) A közösségi gazdasági iparág saját előállításában készült, és a közösségi piacon kiskereskedelmi márkaneven a független fogyasztóknak értékesített mennyiség 2003-ban 4 %-kal nőtt, 2004-ben 11 százalékponttal csökkent, majd a vizsgálati időszakban e szinten maradt. 2002 és a vizsgálati időszak között ezek az eladások a 2002-es kb. 125 000 tonnáról hozzávetőlegesen 7 %-kal csökkentek.

	2002	2003	2004	VI
EK által a független fogyasztóknak (kisker.-i márkajelzés) ért. vol. (t)	124 878	130 145	116 703	116 452
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	104	93	93
EK által a független fogyasztóknak (saját és kisker.-i márkajelzés) ért. vol. (t)	193 657	198 147	189 090	184 645
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	102	98	95

Forrás: vizsgálat

- (57) A közösségi gazdasági iparág saját előállítású, a közösségi piacon független fogyasztóknak értékesített teljes (azaz a saját és a kiskereskedelmi márkajelzésű) mennyiségének alakulása többé-kevésbé hasonló – noha kevésbé hangsúlyos – tendenciát mutat. A 2002-es kb. 194 000 tonnáról induló szint 2003-ban 2 %-kal nőtt, majd 2004-ben 4 százalékponttal, a vizsgálati időszakban pedig további 3 százalékponttal csökkent. 2002 és a vizsgálati időszak között az eladások kb. 5 %-kal csökkentek.

e) *Piaci részesedés*

- (58) A közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése a 2002-es 58,5 %-ról 2003-ban 59,7 %-ra nőtt, majd 2004-ben hirtelen 54,4 %-ra esett vissza. Ez a szint a vizsgálati időszak alatt 55,9 %-ra javult. A figyelembe vett időszak alatt a közösségi gazdasági ágazat 2,6 százalékpontnyi piaci részesedést veszített.

	2002	2003	2004	VI
Közösségi gazd-i ágazat piaci részesed. (saját és kisker.-i márkajelzésű termékek)	58,5 %	59,7 %	54,4 %	55,9 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	102	93	95

Forrás: vizsgálat

f) *Növekedés*

- (59) 2002 és a vizsgálati időszak között, amikor a közösségi fogyasztás stagnált, a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon kiskereskedelmi márkaneven eladott mennyiség körülbelül 7 %-kal csökkent, míg a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon a saját és a kiskereskedelmi márkaneven eladott mennyiség hozzávetőlegesen 5 %-kal csökkent. 2002 és a vizsgálati időszak között a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése körülbelül 2,6 százalékponttal csökkent, míg a dömpingelt behozatal piaci részesedése kb. 6 százalékponttal nőtt, ami a közösségi piacon értékesített közel 20 000 tonnás növekedésnek felel meg. Ebből az következik, hogy a közösségi gazdasági ágazat a legkisebb mértékben sem tudott növekedni.

g) *Foglalkoztatás*

- (60) A közösségi gazdasági ágazat foglalkoztatási szintje 2002 és 2003 között 9 %-kal nőtt, majd 2004-ben 11 százalékponttal, a vizsgálati időszakban pedig további 4 százalékponttal csökkent. Általánosságban elmondható, hogy a közösségi gazdasági ágazat foglalkoztatási rátája 2002 és a vizsgálati időszak között 6 %-kal – azaz kb. 1 520 főről 1 420 főre – csökkent. Az eladási mennyiség fenti (56) és (57) preambulumbekzdésben említett visszaesését tapasztalva a közösségi gazdasági ágazatnak egyetlen lehetősége maradt a versenyképesség megőrzéséhez: munkaerejének egy részét el kellett bocsátania.

	2002	2003	2004	VI
Foglalkoztatás (fő)	1 518	1 649	1 482	1 420
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	109	98	94

Forrás: vizsgálat

h) Termelékenység

- (61) A közösségi gazdasági ágazat munkaerejének termelékenysége – amelynek mutatója a tonnában kifejezett termelt mennyiség/fő/év – az egy munkavállalóra jutó 169 tonnáról 2003-ban 13 %-kal csökkent, majd ezt követően 2004-ben 12 százalékponttal nőtt, végül a vizsgálati időszakban 9 százalékponttal csökkent. Ez a fejlemény jól tükrözi azt a tényt, hogy a gyártás visszaesése nagyobb mértékű volt, mint a munkaerő csökkenése.

	2002	2003	2004	VI
Termelékenység (tonna/munkavállaló)	169	147	168	152
Index (2002 = 100)	100	87	99	90

Forrás: vizsgálat

i) Munkabérek

- (62) Az egy munkavállalóra jutó átlagbér 2002 és a vizsgálati időszak között 19 %-kal nőtt. Az átlagbér különösen 2003-ban csökkent (4 %-kal), majd 2004-ben további 9 százalékponttal, végül a vizsgálati időszakban 6 százalékponttal esett vissza. A 2004 és a vizsgálati időszak közötti emelkedés üteme gyorsabb volt az átlagnál. Ennek okai a következők: a két legnagyobb együttműködő gyártó adataira hatást gyakorolt az, hogy megszűnt a szociális biztonsági járulékokhoz támogatást nyújtó nemzeti rendszer. Következésképpen 2002 és 2003 között a szociális biztonsági költségeket mesterségesen alulértékelték.

	2002	2003	2004	VI
Egy munkavállalóra jutó éves bérköltség (EUR)	22 283	23 141	25 152	26 585
Index (2002 = 100)	100	104	113	119

Forrás: vizsgálat

j) Az eladási árakat befolyásoló tényezők

- (63) A közösségi gazdasági ágazat által a kiskereskedelmi márkajelzésű termékek független fogyasztók felé történő értékesítése során érvényesített egységei a figyelembe vett időszakban szinte folyamatosan csökkentek. Ezek az egységarak a 2002-es 1 050 EUR/tonnás szintről 2003-ban 4 %-kal, 2004-ben pedig további 9 százalékponttal csökkentek, majd a vizsgálati időszakban marginálisan 2 százalékponttal emelkedtek, elérvén a 928 EUR/tonnás szintet. 2002 és a vizsgálati időszak között a csökkenés összességében 11 % volt.

	2002	2003	2004	VI
EK piaci egységár (kiskereskedelmi márkajelzésű termékek) (EUR/tonna)	1 047	1 010	914	928
Index (2002 = 100)	100	96	87	89
EK piaci egységár (saját és kiskereskedelmi márkajelzésű termékek) (EUR/tonna)	1 151	1 126	1 060	1 064
Index (2002 = 100)	100	98	92	92

Forrás: vizsgálat

- (64) A közösségi gazdasági iparág által a közösségi piacon független fogyasztóknak (saját és a kiskereskedelmi márkanev alatt) értékesített termékekre érvényesített eladási árai többé-kevésbé hasonló tendencia szerint alakultak. A 2002-es kb. 1 150 EUR/tonnás szintről ezek az árak 2003-ban 2 %-kal, majd 2004-ben további 6 százalékponttal csökkentek, a vizsgálati időszakban pedig nagyjából erre a szintre álltak be. A kb. 1 060 EUR/tonnás szinttel ezek az eladási árak 8 %-kal elmaradtak a 2002-ben megfigyelt áráktól.

- (65) Tekintettel az érintett behozatal mennyiségére és alakulásának szintjére, ezek a behozatalok minden bizonnyal hatással voltak az árak alakulására.

k) *Nyereségesség és befektetési hozam*

- (66) A figyelembe vett időszak alatt a közösségi gazdasági ágazat nettó eladások százalékos arányában kifejezett nyereségessége – amelyre a termékek kiskereskedelmi értékesítése során tett szert – a 2002-es 17 %-ról 2003-ban kb. 11 %-ra, 2004-ben kb. 5 %-ra, végül a vizsgálati időszakban kb. 3 %-ra csökkent.

	2002	2003	2004	VI
EK által a független fogyasztók felé megvalósított értékesítések nyereségessége (kiskereskedelmi márkajelzésű termékek) (nettó eladások %-a)	17,0 %	11,1 %	4,6 %	2,9 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	66	27	17
EK által a független fogyasztók felé megvalósított értékesítések nyereségessége (saját és kiskereskedelmi márkajelzésű termékek) (nettó értékesítések %-a)	21,4 %	17,3 %	13,6 %	10,7 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	81	64	50
A beruházások megtérülése (saját és kiskereskedelmi márkajelzésű termékek) (a beruházás nettó könyv szerinti értékének %-ában kifejezett nyereség)	59,8 %	43,2 %	32,3 %	25,1 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	72	54	42

Forrás: vizsgálat

- (67) A közösségi gazdasági ágazat által a termékeknek a saját és kiskereskedelmi márkanév alatti értékesítéséből fakadó nyereségessége szintén csökkent: a 2002-es kb. 21 %-ról 2003-ban 17 %-ra, 2004-ben 14 %-ra, majd a vizsgálati időszakban hozzávetőlegesen 11 %-ra. A csökkenés mértéke tehát kevésbé markáns, mint kizárólag a kiskereskedelmi márkanév alatti értékesítések esetében.
- (68) A befektetések nettó könyv szerinti értékének százalékában meghatározott (a saját és a kiskereskedelmi márkanév alatti eladásokból együttesen származó) beruházások nyereségként kifejezett megtérülése (ROI) nagyjából a fenti nyereségességi tendenciát követte. A befektetési hozam a 2002-es kb. 60 %-ról 2003-ra kb. 43 %-ra, majd 2004-re kb. 32 %-ra csökkent, végül a vizsgálati időszakban kb. 25 %-on állt meg, azaz a figyelembe vett időszakban a csökkenés mértéke 58 százalékpont volt.

l) *Pénzforgalom és tőkebevonási képesség*

- (69) A működési tevékenységekből származó nettó pénzforgalom 2002-ben kb. 46 millió EUR volt. Ez 2003-ban kb. 32 millió EUR-ra, majd 17 millió EUR-ra csökkent, míg a vizsgálati időszakban enyhe emelkedést mutatva 22 millió EUR-ra nőtt. Az együttműködő közösségi gyártók egyike sem jelezte, hogy problémái akadtak volna a tőkebevonással.

	2002	2003	2004	VI
Pénzáramlás (saját és kiskereskedelmi márkajelzésű termékek) (000 EUR)	46 113	31 750	17 057	22 051
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	69	37	48

Forrás: vizsgálat

m) *Beruházások*

- (70) A közösségi gazdasági ágazatnak a hasonló termék előállításába való beruházási kedve 2002 és 2003 között 55 %-kal csökkent, majd 2004-ben 18 %-kal, a vizsgálati időszakban pedig további 13 %-kal nőtt. Mindent egybevéve a figyelembe vett időszakban a beruházás 24 %-kal csökkent. A fenti (53) preambulumbekzdésben említett egyetlen, nem együttműködő közösségi gyártó kivételével a közösségi gazdasági ágazat beruházásainak célja a meglévő berendezések karbantartása és korszerűsítése volt, nem pedig a kapacitás növelése.

	2002	2003	2004	VI
Beruházások nettó értéke (000 EUR)	12 956	5 864	8 101	9 858
Index (2002 = 100)	100	45	63	76

Forrás: vizsgálat

n) *A dömpingkülönbözlet nagysága*

- (71) Tekintettel az érintett országból származó behozatal piaci részesedésére és áraira, a dömpingkülönbözlet tényleges nagyságának a közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatása nem hagyható figyelmen kívül.

o) *Korábbi dömpingből való talpra állás*

- (72) Mivel hiányoznak az ebben az eljárásban értékelt helyzetet megelőző dömping létezésére vonatkozó információk, e tényezőnek nincs jelentősége.

5. **Véggövetkeztetés a kárra vonatkozóan**

- (73) 2002 és a vizsgálati időszak között az érintett országból származó érintett termék dömpingelt behozatalának mennyisége közel megkétszereződött, és közösségi piaci részesedése 6 százalékponttal növekedett. A dömpingelt behozatal átlagárai a figyelembe vett időszakban következetesen alacsonyabbak voltak a közösségi gazdasági ágazat árainál. Ráadásul a vizsgálati időszakban az érintett országból származó behozatal árai jelentősen alákínáltak a közösségi gazdasági ágazat árainak. Két együttműködő exportáló gyártó kivételével a modellek közötti ár-összehasonlítás a vizsgálati időszakban 2–10 %-os alákínálási különbséget állapított meg.
- (74) 2002 és a vizsgálati időszak között csak kevés mutató alakult kedvező irányba. A gyártási kapacitás 6 százalékponttal nőtt, és az egy munkavállalóra jutó éves bérköltség kb. 19 %-kal nőtt. Ugyanakkor a fenti (53) és a (62) preambulumbekzdésben említettek szerint ezt az atipikus fejleményt konkrét indokok magyarázzák.
- (75) Ezzel szemben megállapítást nyert, hogy a figyelembe vett időszakban a közösségi gazdasági ágazat helyzete egyértelműen romlott. 2002 és a vizsgálati időszak között a legtöbb kármutató negatív irányban alakult: a termelési mennyiség 16 %-kal, a kapacitáskihasználás 19 százalékponttal, a közösségi gazdasági ágazat által kiskereskedelmi márkaneven eladott mennyiség 7 %-kal, a közösségi gazdasági ágazat saját és kiskereskedelmi márkanevű termékeinek eladási mennyisége 5 %-kal csökkent, a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése 2,6 százalékponttal csökkent, a foglalkoztatás 6 %-kal esett vissza, a közösségi gazdasági ágazat eladási árai (a kiskereskedelmi illetve az összes hálózatot tekintve) kb. 10 %-kal csökkentek, a beruházási kedv 24 %-kal, a kiskereskedelmi márkaneven forgalmazott termékek eladásából származó nyereségesség 17 %-ról kb. 3 %-ra csökkent, míg a saját és a kiskereskedelmi márkanevű termékek utáni nyereségesség 21 %-ról kb. 11 %-ra esett vissza, mialatt a beruházások megtérülése és a pénzforgalom is csökkenést mutatott.
- (76) Az előzőekben ismertetettek tekintettel tehát az az ideiglenes következtetés vonható le, hogy az alaprrendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében a közösségi gazdasági ágazatot számottevő kár érte.

E. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

1. Bevezetés

- (77) A Bizottság az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdésével összhangban megvizsgálta, hogy a dömpingelt behozatal jelentősnek minősíthető kárt okozott-e a közösségi gazdasági ágazatnak. Megvizsgálták azokat a dömpingelt behozatalon kívüli egyéb ismert tényezőket is, amelyek egyidejűleg szintén kárt okozhattak a közösségi gazdasági ágazatnak, hogy az ezen egyéb tényezők által okozott esetleges kárt ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsák.

2. A dömpingelt behozatal hatása

- (78) A dömpingelt behozatal mennyiségének jelentős, 87 %-os növekedése 2002 és a vizsgálati időszak között, és az ennek megfelelő közösségi piaci részesedés hozzávetőlegesen 6 százalékpontos növekedése, valamint a megállapított, exportortól függően 2–10 %-os alákínálás (ebben nem szerepelt az a mintában szereplő két exportáló gyártó, akiknél nem állapítottak meg alákínálást) egybeesett a közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzetének romlásával. 2002 és a vizsgálati időszak között a gyártás 16 %-kal, a kapacitáskihasználás kb. 20 százalékponttal, a dömpingelt behozattal szemben a versenyt egyedül felvenni képes kiskereskedelmi márkajelzésű termékek értékesítési volumene 7 %-kal csökkent, a Közösség 2,6 százalékpontot veszített piaci részesedéséből, a foglalkoztatás csökkenése 6 %-os volt, a kiskereskedelmi márkajelzésű termékek eladási egységei 11 %-kal estek vissza, a beruházások mértéke 24 %-kal csökkent, az eladás nyereségessége számottevően visszaesett és a pénzforgalom is a felére csökkent. Ezért az az ideiglenes következtetés vonható le, hogy a dömpingelt behozatal jelentős negatív hatást gyakorolt a közösségi gazdasági ágazat helyzetére.

3. Más tényezők hatásai

a) A közösségi gazdasági ágazat exportteljesítménye

- (79) Több érdekelt fél is azt állította, hogy a közösségi gazdasági ágazatot ért kárért annak szerény exportteljesítménye tehető felelőssé.
- (80) Amint az az alábbi táblázatból is kiderül, az exportértékesítések (saját és kiskereskedelmi márkajelzésű termékek együttesen) volumene a figyelembe vett időszak alatt 17 %-kal nőtt. Ezen értékesítések egységei a figyelembe vett időszak alatt 7 %-kal nőttek: a vizsgálati időszakban meghaladták az 1 000 eurós szintet. E két, mennyiségben és árban kifejezett fejlemény szembetűnően ellentmond a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon megvalósított eladásokról szóló, fenti (63), (64), (66) és (67) preambulumbekzdésben ismertetett negatív tendenciáknak.

	2002	2003	2004	VI
Exportértékesítési volumen (saját és kisker.-i márkajelzésű termékek) (tonna)	48 478	48 170	51 062	56 821
Index (2002 = 100)	100	99	105	117

Forrás: vizsgálat

- (81) Ezen felül meg kell jegyezni, hogy a fenti (66) és a (67) preambulumbekzdésben ismertetett nyereségességi tendencia kizárólag a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon megvalósított eladásokra vonatkozik. E nyereségesség ezért az exportértékesítéseket nem érinti. Ezért megállapítható, hogy a közösségi gazdasági ágazatot ért kár semmiképpen sem magyarázható az exportvétekenységgel.

b) A közösségi piaci fogyasztás visszaesése

- (82) Több érdekelt fél állítása szerint a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kár a közösségi piaci fogyasztás visszaesése miatt következett be.

- (83) Amint az a fenti (44) preambulumbekzdésben is olvasható, a fogyasztás szintje a figyelembe vett időszak alatt nem változott. Az érvet ezért elvetették.

c) A közösségi gazdasági ágazat előállítási költségeinek növekedése

- (84) Több érdekelt fél is állította, hogy a közösségi gazdasági ágazatot ért kár összefüggésben áll a Közösség előállítási költségeinek növekedésével, különösen a tőkeberuházási és a bérköltségek mege-melkedésével.
- (85) Amint az a fenti (62) preambulumbekzdésből is látható, a figyelembe vett időszak alatt az egységnyi bérköltség valóban emelkedett 19 %-kal. E fejlemény magyarázata a fenti (62) preambulumbekzdésben olvasható.
- (86) Amint azt az alábbi táblázat is mutatja, a közösségi gazdasági ágazatnak a hasonló termék előállításában közvetlenül részt vevő befektetett eszközeinek éves értékvesztése a figyelembe vett időszak alatt kb. 10 %-kal csökkent. Az egységre jutó teljes termelési költség a figyelembe vett időszak alatt mindössze 5 %-kal nőtt. Ez a növekedés szerényebbnek tűnik azonban az alábbiak figyelembevételével: fontos költségtényező a konzervdoboz, amely a közösségi gyártók előállítási költségeinek kb. 40 %-át jelenti. A konzervdoboz ára a figyelembe vett időszakban kb. 15 %-kal nőtt. Ugyanakkor az acél egy nemzetközileg jegyzett áru, és az üres konzervdobozokat mind a közösségi gazdasági ágazat, mind thai versenytársai hasonló áron szerzik be. Ezért nagyon valószínű, hogy a thai gyártókat egyformán érinti e fejlemény, amely – dömping és árcsökkenés hiányában – a thai és a közösségi gyártók eladási áraiban is megmutatkozik. Ugyanakkor, amint azt a fenti (46) preambulumbekzdés is ismerteti, a thai exportáló gyártók nem emelték ennek megfelelően exportértékesítéseik árát, hanem épp ellenkezőleg: a figyelembe vett időszak alatt 13 %-kal csökkentették azokat. Megjegyzendő továbbá, hogy a vizsgálatból kiderült: a teljes export- és a szállítási költségek jelentősen megközelítették a közösségi gazdasági ágazat teljes előállítási költségét. A dömpingelt behozatal ezért nem sokkal költséghatékonyabb, mint a közösségi gazdasági ágazat.

	2002	2003	2004	VI
Tárgyi eszközök értékvesztése (000 EUR)	10 356	11 501	10 953	9 286
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	111	106	90
Az előállítás egységára (EUR/tonna)	904	930	916	950
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	103	101	105

Forrás: vizsgálat

- (87) A nyereségesség 2002 és a vizsgálati időszak között megfigyelt erőteljes romlása ebből következően nem az előállítási költségek elmozdulásának tudható be, hanem az eladási árak csökkenésének. A közösségi gazdasági ágazat eladási árai 2002 és a vizsgálati időszak között valóban 11 %-kal estek vissza a dömpingelt behozatal által okozott árcsökkenés és árnyomás következtében. A előállítási költségek emelkedése ebből következően legfeljebb korlátozott szerepet játszott a közösségi gazdasági ágazatot ért kárban, és csak olyan mértékben volt rá hatással, amely nem tőri meg a dömpingelt behozatal és a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

d) Árfolyam-ingadozás

- (88) Az egyik érdekelt fél azt állította, hogy a közösségi gazdasági ágazatot ért kárért az árfolyam kedvezőtlen változásai tehetők felelőssé.

- (89) Emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálat célja annak megállapítása, hogy a dömpingelt behozatal (ár és volumen tekintetében) jelentős kárt okozott-e a közösségi gazdasági ágazatnak, vagy e jelentős kár egyéb okoknak tudható-e be. Ebben a tekintetben az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése tesz említést arról a bizonyításról, mely szerint a dömpingelt behozatal árszintje kárt okoz. Az említett cikk kizárólag az árszintek közötti különbségre utal, ezért az említett árak szintjét befolyásoló tényezők elemzése nem követelmény.
- (90) A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a dömpingelt behozatal által a közösségi gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatást elsősorban az alákínálás, az árcsökkenés és az árnyomás megállapításával lehet vizsgálni. Ebből a célból a dömpingelt exportárakat és a közösségi gazdasági ágazat eladási árait össze kell hasonlítani, és az okozott kár kiszámításához használt exportárakat esetenként más pénznembe kell átváltani az összehasonlítható alap megállapítása érdekében. Ebből következően az árfolyamoknak ebben az összefüggésben való alkalmazása csak azt garantálja, hogy az árkülönbség megállapítása összehasonlítható alapon történik. Ebből pedig nyilvánvaló, hogy az árfolyam elviekben nem lehet a károkozás egyéb tényezője.
- (91) A fenti megállapítás összhangban van az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével, amely a dömpingelt behozatalon kívüli egyéb ismert tényezőket említ. Az e cikkben szereplő egyéb ismert tényezők listáján nem szerepel a dömpingelt behozatal árszintjét befolyásoló tényező. Összefoglalva: dömpingelt behozatal esetén – még az árfolyam kedvező alakulása esetén is – nehéz megállapítani, hogy ezen átváltási árfolyam hogyan lehet a károkozás másik tényezője.
- (92) Ezért a dömpingelt behozatal árszintjét befolyásoló tényezők – akár az árfolyam ingadozása, akár valami más – elemzése nem lehet bizonyító erejű és egy ilyen elemzés meghaladná az alaprendelet követelményeit. Az érvelést ezért elutasították.

e) Egyéb harmadik országokból származó behozatal

- (93) A Thaiföldön kívüli országokból származó behozatok az érintett időszakban kb. 44 %-kal csökkentek: a 2002-es 23 000 tonnáról a vizsgálati időszakban kb. 13 000 tonnára. Az ennek megfelelő piaci részesedés szintén csökkent: kb. 7 %-ról kb. 3,8 %-ra. Az Eurostat adatai alapján az egyéb harmadik országokból származó behozatal átlagárai lényegesen magasabbak voltak, mint az érintett országokból származó behozatok, vagy akár a közösségi gazdasági ágazat árai. 2002-ben az árak megközelítették az 1 100 EUR/tonnát, majd 2002 és a vizsgálati időszak között 2 %-kal emelkedtek. A vizsgálati időszakban a harmadik országok közül önállóan egyik ország sem rendelkezett 2 %-nál magasabb piaci részesedéssel, és szintén nincs olyan harmadik ország, amelynek a vizsgálati időszak alatt érvényes importárai alacsonyabbak lettek volna, mint az érintett ország, illetve a közösségi gazdasági ágazat árai. Végül nincs bizonyíték arra vonatkozóan, hogy bármelyik harmadik ország dömpinget hajtott volna végre a hasonló terméknek a közösségi piacon való értékesítése során.
- (94) Tekintettel fent említett harmadik országok által a volumen és a piaci részesedés terén elszenvedett csökkenésre, valamint arra a tényre, hogy ezen országok átlagos árai jelentősen meghaladták a két érintett ország, valamint a közösségi gazdasági ágazat árait, az a következtetés vonható le, hogy az egyéb harmadik országok nem járultak hozzá a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz. Ellenkezőleg: a dömpingelt behozatok valószínűleg e behozatalt is előnytelenül érintették.

	2002	2003	2004	VI
Az egyéb országokból származó behozatali volumen (tonna)	22 698	15 764	19 683	12 643
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	69	87	56
Az egyéb országokból származó behozatal piaci részesedése	6,9 %	4,7 %	5,7 %	3,8 %
Az egyéb országokból származó importár (EUR/tonna)	1 098	1 084	1 020	1 125
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	99	93	102

Forrás: Eurostat

f) Az egyéb közösségi gyártók által teremtetett versenyhelyzet

- (95) Amint azt a fenti (42) preambulumbekkezdés is említi, a vizsgálatban az egyéb közösségi gyártók nem működtek együtt. A vizsgálat során kapott információk alapján 2002-ben a Közösség becsült értékesítési volumene megközelítette a 92 000 tonnát; ez 2003-ban további 10 %-kal csökkent, majd 2004-ben 13 százalékponttal nőtt, végül a vizsgálati időszakban 4 százalékponttal csökkent – így ismét megközelítette a 2002-es szintet. Ugyanígy, a vizsgálati időszakban megállapított vonatkozó piaci részesedés is nagyon közel volt a 2002-es szinthez: alig maradt el a 28 %-tól. Az egyéb gyártók a közösségi gazdasági ágazat költségére ezért nem nyertek sem értékesítési volumen, sem piaci részesedés tekintetében. Az említett egyéb közösségi gyártók által alkalmazott árakról nem állt rendelkezésre információ.
- (96) A fentiekre, valamint az ezzel ellentétes információ hiányára tekintettel az az ideiglenes következtetés vonható le, hogy az egyéb közösségi gyártók nem járultak hozzá a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz.

	2002	2003	2004	VI
EK által az egyéb közösségi gyártók felé megvalósított értékesítési mennyiség (t)	92 022	82 552	94 544	91 070
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	90	103	99
Egyéb közösségi gyártók piaci részesedése	27,8 %	24,9 %	27,2 %	27,6 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	89	98	99

Forrás: vizsgálat, panasz

4. Véggkövetkeztetés az ok-okozati összefüggésekről

- (97) A fenti elemzés végeredményben bebizonyította, hogy 2002 és a vizsgálati időszak között a Thaiföldről származó behozatal mennyisége és piaci részesedése jelentősen nőtt, a vizsgálati időszak alatt emellett jelentősen csökkentek az eladási árak, s magas szintű alákínálásra került sor. Az alacsony árú thaiföldi behozatal piaci részesedésének e növekedése egybeesett a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedésének és eladási egységárának visszaesésével, valamint a nyereségesség, a beruházások megtérülésének és az üzemi tevékenységekből származó pénzáramlásnak a visszaesésével.
- (98) Másrésztől azoknak az egyéb tényezőknek a vizsgálatából, amelyek kárt okozhattak volna a közösségi gazdasági ágazatnak, az derült ki, hogy ezek egyike sem gyakorolhatott jelentős negatív hatást.
- (99) A fenti elemzés alapján – amely megfelelően megkülönböztette és elkülönítette az összes ismert tényező közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatását a dömpingelt behozatal károsító hatásától – ezért ideiglenesen megállapítható, hogy az érintett országból származó dömpingelt behozatal az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése értelmében jelentős kárt okozott a közösségi gazdasági ágazatnak.

F. A KÖZÖSSÉG ÉRDEKEI

- (100) A Bizottság megvizsgálta, hogy a dömpingre, a kárra és az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetések ellenére fennállnak-e olyan kényszerítő indokok, amelyek ahhoz a következtetéshez vezetnének, hogy ebben a konkrét esetben nem áll a Közösség érdekében, hogy intézkedéseket fogadjon el. Ebből a célból a Bizottság az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdése szerint az összes érintett fél esetében megvizsgálta az intézkedések várható hatását, valamint azt, hogy milyen következményekkel járna az intézkedések meghozatalának elmaradása.

1. A közösségi iparág érdeke

- (101) Amint az a fenti (42) preambulumbekzdésben is olvasható, a közösségi gazdasági ágazatot hat vállalat képviseli. A közösségi gazdasági vállalat kb. 1 400 olyan főt foglalkoztat, akik közvetlenül részt vesznek a hasonló termék előállításában, értékesítésében és az azzal kapcsolatos adminisztrációban. Az intézkedések kivetésétől az várható, hogy a közösségi gazdasági ágazat értékesítési volumene és a közösségi piacon ebből kifolyólag birtokolt piaci részesedés nő és a közösségi gazdasági ágazat ezáltal a méretgazdaságosság előnyeit is élvezheti. A közösségi gazdasági ágazat ki fogja használni a dömpingelt behozatok nyomán jelentkező árcsökkenés enyhülését annak érdekében, hogy saját eladási árait visszafogott mértékben emelje, főleg mivel a javasolt intézkedésekkel felszámolható a vizsgálati időszakban feltárt alákínálás. E várhatóan pozitív fejlemények összességében lehetővé teszik a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy javítsa pénzügyi helyzetét.
- (102) Másrészt, ha nem vezetnek be dömpingellenes intézkedéseket, a közösségi gazdasági ágazat negatív tendenciája valószínűleg folytatódni fog. A közösségi gazdasági ágazat várhatóan további piaci részesedést veszít, és nyereségességének romlását fogja tapasztalni. Ez minden valószínűség szerint a gyártás és a beruházások további visszaeséséhez, bizonyos gyártási létesítmények bezárásához és a közösségi munkahelyek további felszámolásához fog vezetni.
- (103) Összességében a dömpingellenes intézkedések bevezetésével a közösségi gazdasági ágazat talpra állhat a megállapított káros dömping hatásaiból.

2. Az egyéb közösségi gyártók érdeke

- (104) E gyártók együttműködésből való kimaradása folytán, valamint tevékenységeikről szóló pontos adatok hiányában a Bizottság kizárólag a panasz és a mintavétellel kapcsolatos, visszaküldött minikérdőívek alapján tudja megbecsülni azt, hogy a vizsgálati időszakban a becsült 100 000 tonnás termelési mennyiség előállításához az egyéb gyártók kb. 640 fős munkaerőt foglalkoztattak. Amennyiben a dömpingellenes intézkedések kivetésére sor kerül, a közösségi gazdasági ágazat az egyéb közösségi gyártók tekintetében is hasonló pozitív fejleményekre számíthat az értékesítési volumen, az árak és a fenti (101) preambulumbekzdésben szereplő várható nyereségesség tekintetében.
- (105) Következésképpen az egyéb közösségi gyártókra nézve a dömpingellenes intézkedések kivetése minden bizonnyal előnyökkel járna.

3. A független közösségi importőrök érdeke

- (106) Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a német importőrök érdekeit képviselő szövetség – álláspontjának további kifejtése nélkül – kifogást emelt a lehetséges dömpingellenes intézkedések kivetése ellen.
- (107) Amint az a fenti (9) preambulumbekzdésben is szerepel, csak egy importáló vállalat működött együtt a vizsgálat során. A vizsgálati időszak alatt e vállalat a Thaiföldről származó érintett termék Közösség által behozott teljes mennyiségének kb. 4 %-át importálta. Ez az együttműködő fél nem foglalt egyértelműen állást a panaszos által benyújtott panasszal kapcsolatban. A Thaiföldről származó érintett termék viszonteladásával kapcsolatos tevékenység e vállalat teljes forgalmának elhanyagolható részét – kevesebb, mint 1 %-át – teszi ki. A munkaerő szempontjából kevesebb, mint 1 fő vehet részt közvetlenül az érintett termék kereskedelmében és viszonteladásában.
- (108) Tekintettel i. az alacsony szintű együttműködési hajlandóságra, ii. az e független importőr jelenlegi eljárással kapcsolatos eldöntetlen álláspontjára és iii. az érintett termék közösségi viszonteladásával kapcsolatos tevékenységéhez kapcsolódó forgalom és e tevékenységben részt vevő munkaerő elhanyagolható részesedésére, ideiglenesen megállapítható, hogy a dömpingellenes intézkedések általánosságban nem valószínű, hogy lényegesen befolyásolják a független közösségi importőrök helyzetét.

4. A kiskereskedők és a fogyasztók érdeke

- (109) Tekintettel az eljárás által érintett piac sajátos jellegére a kiskereskedők és a fogyasztói szövetségek együttműködését kérték. Ennek ellenére nagyon csekély együttműködést sikerült elérni. Csak egy kiskereskedő ajánlotta fel együttműködését. Ez a kiskereskedő nem fejezte ki álláspontját a panaszos által benyújtott panasszal kapcsolatban. A vizsgálati időszak alatt e kiskereskedő által a Thaiföldről származó érintett termék viszonteladás során értékesített volumene nem érte el az érintett országból származó érintett terméknek a Közösség által importált teljes mennyiségének 2 %-át. Az érintett termék viszonteladásából keletkező forgalom elhanyagolható volt – nem érte el az említett kiskereskedő teljes áruforgalmának 0,01 %-át. Ugyanez a helyzet akkor, ha a vállalat forgalmának százalékos arányába nem csak az érintett termék, hanem a hasonló termék viszonteladása is beleszámít. A relatív forgalom alapján az együttműködő kiskereskedő által az érintett termék kapcsán kínált munkahelyek becsült száma a vizsgálati időszakban kb. 5 volt.
- (110) Fogyasztói szinten az árhatás várhatóan a következők szerint alakul: a CIF közösségi határparitáson a thai exportárakra a dömpingellenes vám kb. 10 %-os súlyozott átlaga lenne érvényes, a (különleges mezőgazdasági elemet tartalmazó) kb. 16 %-os szerződéses vámon túlmenően. A CIF szállítási szint és a végső fogyasztói ár között különféle költségekkel – közöttük többek között az importőröknek történő leszállítás költségei és az importőrök haszonkulcsa, a kiskereskedőknek történő leszállítás költségei és a kiskereskedők haszonkulcsa – kell növelni az árakat, s ez feloldja az ebből fakadó végleges kiskereskedelmi árak megállapításához javasolt intézkedések hatását.
- (111) A kihasználatlan gyártási kapacitás és a versenyhelyzet tekintetében a közösségi gazdasági ágazat mindenekelőtt várhatóan oly módon fog előnyt kovácsolni a dömpingellenes intézkedésekből, hogy értékesítési volumene megnő. Ezen az alapon, valamint tekintettel arra, hogy a csemegekukorica-fogyasztás az átlagos fogyasztói kosárban kis arányt képvisel, a dömpingellenes vám kivetésének az átlagos fogyasztó pénzügyi helyzetére gyakorolt hatása valószínűleg elhanyagolható lesz.
- (112) A fentiek fényében és tekintettel az együttműködés általánosan alacsony fokára, nem valószínű, hogy a javasolt intézkedések lényegesen érinteni fogják a Közösségben a kiskereskedők és a fogyasztók helyzetét.

5. A közösségi piacon zajló verseny visszaszorítása és az ellátási hiánnyal járó kockázat

- (113) Több érdekelt fél állítása szerint a dömpingellenes intézkedések nyomán visszaszorulna a közösségi piacon zajló verseny, amelyet állítólag két francia gyártó piaci dominanciája miatt már most az oligopolisztikus ellátási helyzet jellemez. E felek azt állították továbbá, hogy a thai gyártóknak a Közösségből való kizárása nyomán hiány lépne fel a kiskereskedők és a fogyasztók ellátásában.
- (114) Először is emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes intézkedések célja nem az, hogy megakadályozzák az intézkedésekkel szabályozott behozatalok Közösségbe való érkezését, hanem az, hogy felszámolják a dömpingelt behozatalból származó torzult piaci körülmények hatását.
- (115) Noha lehetséges, hogy az intézkedések kivetése után az érintett behozatal értékesítési volumene és piaci részesedése csökken, az egyéb harmadik országokból származó behozatalok továbbra is fontos alternatív ellátási forrást biztosítanak. Ezen túlmenően a rendes piaci feltételekhez való visszatéréssel a közösségi piac vonzóbb lehet az említett egyéb ellátási források számára.
- (116) A vizsgálati időszak alatt a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése kb. 60 %, míg az egyéb közösségi gyártóké 28 % volt, a Thaiföldről származó dömpingelt behozatal kb. 13 %-os, míg a fennmaradó nemzetközi behozatalok kb. 4 %-os piaci részesedést tudhattak magukénak. Amint az a fenti (41) preambulumbekzdésben is szerepel, a hasonló terméket összesen 18 ismert gyártó állítja elő a Közösségben. Emellett, amint az a fenti (54) preambulumbekzdésben is szerepel, a közösségi gazdasági ágazat a vizsgálati időszak alatt messze nem használta ki teljes kapacitását. Vélhetően az egyéb közösségi gyártók is rendelkeznek szabad kapacitással. Ezért a kapacitás korlátozása előtt még bőven van hova növelni a Közösségben a termelési mennyiséget.

- (117) A fenti megállapításokra, a fent említett piaci részesedésekre, az érintett, illetve a hasonló termék független beszállítóinak fent említett számára való tekintettel a versennyel és az ellátási hiánnyal kapcsolatos fenti állításokat elvetették.

6. A közösségi érdekre vonatkozó következtetések

- (118) Összefoglalva: az intézkedések bevezetése a közösségi gazdasági ágazat, valamint az egyéb közösségi gyártók számára várhatóan előnyös lesz, mivel ezáltal visszanyerhetik elvesztett értékesítési volumenüket és piaci részesedésüket, valamint javíthatnak nyereségességükön. Jóllehet, a végső fogyasztók által fizetendő árak emelkedésével bekövetkezhet néhány korlátozottan negatív hatás, e hatások mértékét ellensúlyozza a közösségi gazdasági ágazat szempontjából várhatóan jótékony eredmény. A fentiek fényében ideiglenesen megállapítható, hogy ebben az ügyben semmi sem akadályozza az ideiglenes intézkedések bevezetését, és hogy az intézkedések alkalmazása a Közösség érdekében áll.

G. IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEKRE IRÁNYULÓ JAVASLAT

- (119) Tekintettel a dömping, a kár, az ok-okozati összefüggés és a közösségi érdek tekintetében levont következtetésekre, ideiglenes intézkedéseket kell bevezetni annak megelőzése érdekében, hogy a közösségi gazdasági ágazat a dömpingelt behozatal miatt további kárt szenvedjen.

1. Kárelhárító szint

- (120) Az ideiglenes dömpingellenes intézkedések szintjének elégségesnek kell lennie ahhoz, hogy megszüntesse a közösségi gazdasági ágazatnak a dömpingelt behozatal által okozott kárt, anélkül, hogy túllépne a megállapított dömpingkülönbözeteket. A dömping káros hatásainak megszüntetéséhez szükséges vám összegének kiszámításakor azt mérlegelték, hogy az intézkedéseknek lehetővé kell tenniük a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy elérje azt az adózás előtti nyereséget, amely a rendes versenyfeltételek mellett, vagyis a dömpingelt behozatal nélkül ésszerűen elérhető lenne.
- (121) A rendelkezésre álló információk alapján előzetesen megállapították, hogy a forgalom 14 %-ának megfelelő haszonkulcs tekinthető a megfelelő szintnek, amelyet a közösségi gazdasági ágazat a károsító dömping nélkül várhatóan elérhetne. Amint az a fenti (67) preambulumbekkezdésben is szerepel, amikor a Thaiföldről származó dömpingelt behozatal mennyisége a legalacsonyabb volt, a közösségi gazdasági ágazat saját illetve kiskereskedelmi márkajelzésű termékeinek eladásából 21,4 %-os nyereséget ért el. Ugyanakkor, amint az a fenti (51) preambulumbekkezdésben szerepel, a Thaiföldről származó dömpingelt behozatal kizárólag a kiskereskedelmi hálózaton keresztül zajlott. Ezért megfelelőnek ítélték a fenti 21,4 %-os nyereségesség kiigazítását annak érdekében, hogy az tükrözze a közösségi gazdasági ágazat márkaspektruma és a Thaiföldről származó behozatalok közötti különbséget. Ennek eredményeképpen a dömpingelt behozatalok hiányában elért nyereség 14 %-os volt.
- (122) A szükséges áremelés mértékét úgy határozták meg, hogy az – alákínálásra vonatkozó számítások során megállapított – súlyozott import átlagárát összehasonlították a közösségi ipar által a közösségi piacon értékesített hasonló termék kárt nem okozó árának átlagával. A kárt nem okozó ár úgy számítható ki, hogy a közösségi gazdasági ágazat eladási árát kiigazítják annak érdekében, hogy a fent említett haszonkulcsot tükrözze. Az ebből az összehasonlításból eredő bármely különbséget ezt követően a teljes CIF-importérték százalékában fejezték ki.

- (123) Az árak fent említett összehasonlításából a következő kárkülönbsézetek adódtak:

Karn Corn	31,3 %
Malee Sampran	12,8 %
River Kwai	12,8 %
Sun Sweet	18,6 %
A mintában nem szereplő együttműködő exportőrök	17,7 %
Minden más vállalat	31,3 %

- (124) Két vállalat (a Malee Sampran és a River Kwai) esetében a kár megszüntetéséhez szükséges szint alacsonyabb volt, mint a megállapított dömpingkülönbség, ezért az ideiglenes intézkedéseket az előbbire – azaz a kármegszüntetési szintre – kell alapozni. Mivel a kármegszüntetési szint magasabb volt a két másik vállalat esetében megállapított dömpingkülönbségnél, az ideiglenes intézkedéseknek ez utóbbin – azaz a dömpingkülönbségen – kell alapulniuk.

2. Ideiglenes intézkedések

- (125) Az előzők alapján és az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint elmondható, hogy a megállapított dömping- és kárkülönbsétek közül a legalacsonyabbal azonos szintű ideiglenes dömpingellenes vámot kell kiszabni, a legkisebb vám szabályával összhangban.
- (126) Az együttműködés szintje rendkívül magas volt, ezért megfelelőnek ítélték, hogy a vizsgálat során együttműködést nem tanúsító fennmaradó vállalatokra vonatkozóan vámot állapítanak meg, amelynek szintje a vizsgálatban együttműködő vállalatokra kivetett legmagasabb vám mértéke. Ezért a maradványjellegű vám mértéke 13,2 %.
- (127) Ebből fakadóan az ideiglenes dömpingellenes vámoknak a következőképpen kell alakulniuk:

Mintában szereplő exportőrök	Javasolt dömpingellenes vám
Karn Corn	4,3 %
Malee Sampran	12,8 %
River Kwai	12,8 %
Sun Sweet	11,2 %
A mintában nem szereplő együttműködő exportőrök	13,2 %
Minden más vállalat	13,2 %

- (128) Az e rendeletben meghatározott vállalatok számára megszabott egyéni dömpingellenes vámtételeket e vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Ezért azok a vizsgálat során feltárt, e vállalatokkal kapcsolatos helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek (szemben az „összes egyéb vállalatra” alkalmazandó országos vámmal) kizárólag a Thaiföldről származó és az e vállalatok, azaz az említett különleges jogi személyek által gyártott termékek behozatalára alkalmazandók. Az e rendelet operatív részében névvel és címmel nem említett egyéb vállalatok, közöttük az említett vállalatok kapcsolt egységei által gyártott behozott termékekre e vámtételek nem alkalmazhatók; azok az országos vámtétel hatálya alá tartoznak.
- (129) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy a mintában részt vevő egyik vállalat a késztermék jelentős mennyiségét szerezte be egyéb thaiföldi gyártóktól a Közösségben való vizonteladás céljából (amint az a fenti (34) preambulumbekkezdésben is szerepel). E vállalat esetében az egyedi vám csak a saját előállítású termékek után és kizárólag azzal a feltétellel vethető ki, hogy a vállalat vállalja: a Közösségbe való exportáláskor termelési igazolást nyújt be annak érdekében, hogy megállapítsák a termék vámszinten történő előállítását.
- (130) Az egyéni vállalati dömpingellenes vámtétel alkalmazására irányuló kérelmet (pl. az egység nevének megváltoztatását vagy új gyártó- vagy értékesítési egységek létrehozását követően) a Bizottsághoz kell eljuttatni az összes fontos információval együtt, különös tekintettel a vállalat termeléssel, valamint belföldi és exportértékesítésekkel összefüggő tevékenységeinek megváltozására, amely például a névváltozáshoz vagy a gyártó és értékesítési egységek változásához kapcsolódik. A rendeletet adott esetben megfelelően az egyedi vámtételeket élvező vállalatok jegyzékének naprakésszé tételével módosítják.
- (131) A dömpingellenes vám megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a maradványjellegű vám szintje nemcsak a nem együttműködő exportáló gyártókra vonatkozik, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszakban nem exportáltak a Közösségbe.

3. Záró rendelkezés

- (132) A helyes igazgatás érdekében meg kell határozni egy olyan időszakot, amelyen belül azok az érdekelt felek, akik az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított időn belül jelentkeztek, írásban ismertethetik véleményüket, és meghallgatást kérhetnek. Meg kell állapítani továbbá, hogy a vámok megszabása tekintetében e rendelet alkalmazásában tett megállapítások ideiglenesek, és lehetséges, hogy ezeket a végleges intézkedések céljából újra meg kell vizsgálni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ideiglenes dömpingellenes vámot kell kivetni az ecettel vagy ecetsavval elkészített vagy tartósított, nem fagyasztott, az ex 2001 90 30 KN-kód (TARIC kód: 2001 90 30 10) alá besorolt morzsolt csemegekukorica (*Zea mays* var. *saccharata*), valamint – a 2006-os vámtarifaszám alá tartozó termékek kivételével – az ecet vagy ecetsav nélkül elkészített vagy tartósított, nem fagyasztott, az ex 2005 80 00 KN-kód (TARIC kód: 2005 80 00 10) alá besorolt és Thaiföldről származó morzsolt csemegekukorica (*Zea mays* var. *saccharata*) behozatalára.

(2) Az (1) bekezdésben leírt és az alábbi vállalatok által gyártott termékek vámfizetés előtti, nettó közösségi határparitásos árára alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vámtétel a következő:

Vállalat	Dömpingellenes vám (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Karn Corn Co., Ltd., 278 Krungthonmuangkeaw, Sirinthon Rd., Bangplad, Bangkok, Thaiföld	4,3	A789
Malee Sampran Public Co., Ltd., Abico Bldg. 401/1 Phaholyothin Rd., Lumlookka, Pathumthani 12130, Thaiföld	12,8	A790
River Kwai International Food Industry Co., Ltd., 52 Thaniya Plaza, 21st., Floor, Silom Rd., Bangrak, Bangkok 10500, Thaiföld	12,8	A791
Sun Sweet Co., Ltd., 9 M 1, Sanpatong-Bankad Rd., T. Toongsatok, Sanpatong, Chiangmai, Thaiföld	11,2	A792
Az I. mellékletben felsorolt gyártók	13,2	A793
Minden más vállalat	13,2	A999

(3) Az (1) bekezdésben említett termék Közösségben történő szabad forgalomba bocsátására az ideiglenes vám összegével egyenértékű biztonsági rendelkezés vonatkozik.

(4) Ellenkező megállapítás hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Az 1. cikk (2) bekezdésében szereplő River Kwai vállalat számára megállapított egyedi vámtétel alkalmazásának feltétele, hogy a vállalat a tagállamok vámhatóságának bemutatja az érvényes kereskedelmi számlát, amelynek meg kell felelnie a II. mellékletben meghatározott követelményeknek. E számla bemutatásának elmulasztása esetén a többi vállalatra alkalmazandó vámtétel az irányadó.

3. cikk

A 384/96/EK tanácsi rendelet 20. cikkének sérelme nélkül az érdekelt felek e rendelet hatálybalépésétől számított egy hónapon belül kérhetik azoknak az alapvető tényeknek és szempontoknak a nyilvánosságra hozatalát, amelyeken e rendelet elfogadása alapult, írásban ismertethetik álláspontjukat, vagy szóbeli meghallgatást kérhetnek a Bizottságtól.

A 384/96/EK rendelet 21. cikkének (4) bekezdése értelmében az érintett felek megjegyzéseket tehetnek e rendelet alkalmazása tekintetében annak hatálybalépésétől számított egy hónapon belül.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az e rendelet 1. cikkét hat hónapig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 19-én.

a Bizottság részéről

Peter MANDELSON

a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

Az 1. cikk (2) bekezdésében az A793-as kiegészítő TARIC-kód alatt feltüntetett együttműködő gyártók jegyzéke:

Név	Cím
Agro-On (Thaiföld) Co., Ltd.	50/499-500 Moo 6, Baan Mai, Pakkret, Monthaburi 11120, Thaiföld
B.N.H. Canning Co., Ltd.	425/6-7 Sathorn Place Bldg., Klongtonsai, Klongsan, Bangkok 10600, Thaiföld
Boonsith Enterprise Co., Ltd.	7/4 M.2, Soi Chomthong 13, Chomthong Rd., Chomthong, Bangkok 10150, Thaiföld
Erawan Food Public Company Limited	Panjathani Tower 16th floor, 127/21 Nonsee Rd., Chongnonsee, Yannawa, Bangkok 10120, Thaiföld
Great Oriental Food Products Co., Ltd.	888/127 Panuch Village, Soi Thanaphol 2, Samsen-Nok, Huaykwang, Bangkok 10310, Thaiföld
Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd.	236 Krung Thon Muang Kaew Bldg., Sirindhorn Rd., Bangplad, Bangkok 10700, Thaiföld
Lampang Food Products Co., Ltd.	22K Building, Soi Sukhumvit 35, Klongton Nua, Wattana, Bangkok 10110, Thaiföld
O.V. International Import-Export Co., Ltd.	121/320 Soi Ekachai 66/6, Bangborn, Bangkok 10500, Thaiföld
Pan Inter Foods Co., Ltd.	400 Sunphavuth Rd., Bangna, Bangkok 10260, Thaiföld
Siam Food Products Public Co., Ltd.	3195/14 Rama IV Rd., Vibulthani Tower 1, 9th Fl., Klong Toey, Bangkok, 10110, Thaiföld
Viriyah Food Processing Co., Ltd.	100/48 Vongvanij B Bldg, 18th Fl, Praram 9 Rd., Huay Kwang, Bangkok 10310, Thaiföld
Vita Food Factory (1989) Ltd.	89 Arunammarin Rd., Banyikhan, Bangplad, Bangkok 10700, Thaiföld

II. MELLÉKLET

Az e rendelet 3. cikkében említett érvényes kereskedelmi számlának tartalmaznia kell egy, a vállalat tisztviselője által aláírt nyilatkozatot a következő formában:

A kereskedelmi számlát kiállító vállalat tisztviselőjének neve és beosztása.

A következő nyilatkozat: „Alulírott igazolom, hogy az e számla alá tartozó, az Európai Közösségbe történő kivitelre értékesített érintett termék »volumenét« a(z) [vállalat neve és címe] [kiegészítő TARIC-kód] állította elő [ország]-ban/ben. Kijelentem, hogy az e számlán megadott információ teljes és megfelel a valóságnak.”

Dátum, aláírás
